

Foto: ImageSelect

Het quoteringssysteem staat ter discussie. Milieu-organisaties vinden dat we voorzichtig moeten zijn met de visstanden, volgens vissers zit er juist veel meer vis in zee dan gedacht en Europa lijkt zijn eigen gang te gaan.

Liberum'

euro vrijgemaakt voor certificering van de visserijvloot en zullen supermarkten per 2011 enkel MSC-vis verkopen.' Voor het nieuwe visserijbeleid pleit het WNF voor afschaffing van het zogeheten Mare Liberum. 'In andere landen geldt een 200-mijlszone waarbinnen een land het alleenrecht heeft om te vissen. Binnen Europa mag je echter in elkaars wateren vissen. Wij kunnen ons netjes aan onze quota houden, maar andere landen zetten hier een net om een scheepswrak, plaatsen explosies en halen vervolgens de vis binnen', zegt Drijver enigszins verontwaardigd. 'Daar moeten we vanaf.' Het WNF ziet een belangrijke rol weggelegd voor de vissers en *real time closures*. 'Daarbij worden gebieden tijdelijk gesloten, bijvoorbeeld tijdens de voortplantingsperiode van een soort in een specifiek gebied. Vissers zien als eersten wat er in de zee gebeurt en kunnen aangeven wanneer het gesloten moet worden. Zij kunnen de gebieden goed beheren en krijgen het alleenrecht om daar te vissen. Gaat het mis, dan verliezen ze hun vergunning.'

Vissers: 'Van ons mogen de quota omhoog'

Terwijl duurzaamheid en de lange termijn voor de bioloog belangrijk zijn, speelt juist de korte termijn een grote rol voor de visser. 'De laatste jaren hebben we enorm gesaneerd; onze vloot is gehalveerd', vertelt Leen Haasnoot, directeur van Rederij Haasnoot IJmuiden. 'We werden steeds gekort op onze quota, waardoor het niet meer rendabel was. Wat dat betreft zijn de komende vangstquota erg belangrijk, want we willen wel blijven bestaan. Tegelijkertijd is het ook in ons belang dat we de komende tien jaar nog kunnen vissen, want we doen ook investeringen in de vloot.' 'Als een laag vangstadvis echt nodig is om het voortbestaan te garanderen, dan heb ik daar begrip voor', zegt Haasnoot. 'Maar niet als we vervolgens in de netten zien dat er veel meer vis zit. Onze vangstcijfers liegen niet. Als er veel vis is, dan willen we ook veel kunnen vangen. Dat is nu het geval bij schol en kabeljauw. We zien overal in de zee jonge aanwas. De vangst is goed. Wij denken dus dat het wel meevalt. Wat ons betreft mogen de quota omhoog.' De meningsverschillen tussen vissers en biolo-

gen zullen altijd bestaan, denkt Haasnoot. 'Er is altijd een bepaalde spanning tussen de visserman en de bioloog. Een visser wil vis vangen, een bioloog kijkt objectief naar de visstanden. Je moet elkaars positie accepteren. De quota worden jaarlijks verdeeld, maar soms blijkt er halverwege het jaar meer schol te zijn. Dan moeten we opnieuw over de quota kunnen praten.'

'Onze vangstcijfers liegen niet. Als er veel vis is, dan willen we ook veel kunnen vangen'

De relatie tussen vissers en biologen is volgens Haasnoot sterk verbeterd. 'Vroeger wantrouwden de vissers de uitkomsten van de biologen, maar tegenwoordig zijn er meer uitwisselingsprojecten, waarbij de biologen met de vissers mee de zee opgaan, en andersom. Dat komt de

relatie ten goede.' De oprichting van regionale adviesraden draagt daar ook aan bij, vindt Haasnoot. 'Daarin zitten mensen van allerlei gebieden: vissers, ministeries en biologen. Het moet nog een beetje handen en voeten krijgen, maar het is een goede ontwikkeling.'

Europese bril

Het beheren van *real time closures* door vissers vindt hij een goed plan. 'Onze vissers hebben nu al de opdracht niet te vissen en snel weg te wezen als ze een trek jonge vis zien. Ook bij andere schepen wordt daar redelijk gehoor aan gegeven. De rol van beheerder is zeker wel voor hen weggelegd.' Anders dan het WNF, vindt Haasnoot het Mare Liberum juist een prima systeem. 'Je moet het met een Europese bril bekijken. Met een 200-mijlszone schieten we niets op. De Denen en Engelsen vissen hier, maar wij vissen ook in hun wateren. Daar moet je nuchter mee omgaan, zeker in het kader van één Europa.'